

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Dionysii Carthusiani, luculenta iuxta ac compendiaria in Acta apostolorum exegesis siue commentaria

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

Epistola. II. ad Cor. habet Capitula XIII. In qua eosdem quos supra ad pœnitentiam conuersos & emendatos laudat, consolatur, & docet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

D. DICNY. A RICK. CART.

Ecce mysterium vobis dico. Omnes quidem resurgemus &c. In momento in istu oculi in nouissima tuba. Canet enim tuba & mortui resurgent incorrupti &c. Stimulus mortis peccatum est, &c. Deo gratias qui dedit nobis victoriam, per dominum nostrum iesum christum. Itaque fratres mei dilecti, stabiles estote & immobiles abundantes in opere domini semper, scientes quod labor vester non est inanis in domino.

Cap. 16.

Vigilate, stete in fide, viriliter agite, confortamini, & omnia vestra in charitate fiant. Salutate invicem in osculo sancto. Si quis non amat dominum nostrum iesum christum, sit anathema maranatha.

Epistola. II. ad' Cor. habet Capitula XIII. In qua eosdem quos supra ad poenitentiam conuersos & emendatos laudat, consolatur, & docet.

Cap. I.

Benedictus deus & pater domini nostri iesu christi, pater misericordiarum & deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra, ita ut possimus & ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt. Sicut abundant passiones nostras, ita per christum abundat consolatio nostra. Scitote, quoniam sicut socij passionum estis, sic eritis & consolationis. Gloria nostra hæc est, testimonium conscientie nostrae &c. Deus dedit pignus spiritus in cordibus nostris.

Cap. 2:

Si ego vos contristo, & quis est qui letificat me, nisi qui contristatur ex me. Non ignoramus cogitationes eius scilicet satanae. Deo gratias qui semper triumphat nos in christo iesu. Christi bonus odor sumus deo.

Cap. 3.

Epistola nostra a vos estis, scripta in cordibus nostris.

EPITO. EX EPI. AD CORI. .II.

Fiduciam talem habemus ad deum, non quod sufficientes sumus cogitare aliquid ex nobis quasi ex nobis, sed sufficientia nostra ex deo est. Litera occidit, spiritus autem viuificat. Habentes autem talem spem, multa fiducia utimur. Dominus spiritus est. Vbi autem spiritus domini ibi libertas. Nos vero omnes reuelata facie gloriam domini speculantes, in eandem imaginem transformamur a claritate claritatem, tanquam a domini spiritu.

Cap. 4.

Deus huius seculi excecavit mentes infidelium, &c. Habemus thesaurum istum in vasis fictilibus &c. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiatur, semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. Propter quod non deficimus, licet is qui foris est noster homo corrumpatur, tamen is qui intus est, renouatur de die in diem. In quod in presenti est momentaneum & leue tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternae gloriae pondus operatur in nobis, non contemplantibus nobis quae videtur, sed quae non videtur. Quae enim videntur temporaria sunt, quae autem non videntur aeterna sunt.

Cap. 5.

Scimus quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluatur, quod aedificationem habemus ex deo, domum non manufactam aeternam in caelis, &c. Dum sumus in hoc corpore, peregrinamur a domino. Per fidem enim ambulamus non per spectem. Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat vnusquisque propria corporis prout gessit. Charitas Christi urget nos. Pro omnibus mortuus est Christus, ut & qui viuunt, iam non sibi viuant, sed eius qui pro ipsis mortuus est, & resurrexit. Si cognouimus secundum carnem Christum, sed iam nunc non cognouimus. Itaque nos ex hoc neminem nouimus secundum carnem, &c. Deus erat in Christo, mundum reconcilians sibi.

D. DIONYSI A RICK. CA. 6.
Obsecramus pro Christo, reconciliamini deo.
Cap. 6.

Exhortamur ne in vacuum gratiam dei recipiatis. Ait enim. Tempore accepto exaudiui te &c. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Nemini dantes ullam offensionem &c. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus &c. in scientia, in longanimitate, in suauitate, in spiritu sancto. In charitate non ficta, in verbo veritatis &c. Per arma iusticie a dextris & a sinistris. Quasi tristes, semper autem gaudentes. Os nostrum patet ad vos & Corinthij, cor nostrum dilatatum est, quæ societas luci ad tenebras, quæ autem conuentio Christi ad Belial? Aut quæ pars fidei cum infidei, &c. Vos estis templum dei viui, sicut dicit dominus. Quoniam inhabitabo in illis & inambulabo, & ero illorum deus &c.

Cap. 7.

Has ergo promissiones habentes charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus, perficientes sanctificationem in timore dei. Capite nos &c. Multa mihi fiducia est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis. Repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. Qui consolatur humiles, consolatus est nos deus. Gaudeo, non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad penitentiam. Quæ enim secundum deum est tristitia, penitentiam salutem stabilem operatur, Seculi autem tristitia, mortem operatur.

Cap. 8.

Altissima paupertas eorum, abundauit in diuitias simpliciteris eorum. Propter nos christus egens factus cum esset diues, ut illius inopia nos diuites essemus. Prouidemus bona non solum coram deo, sed etiam coram hominibus.

Cap. 9.

Qui parce seminat parce & metet, & qui seminat in be-

EPITO. EX EPIS. AD CORI. II.
benedictionibus, de benedictionibus metet, &c. Hilaritatem datorem diligit deus. Potens est autem deus omnem gratiam abundare facere in vobis &c. Grati-
as deo super inenarrabili dono eius.

Cap. 10.

In carne ambulantes, non secundum carnem militamus
Nam arma militiæ nostræ non carnalia, sed prudentia
deo &c. in captiuitatem redigentes omen in intellectum
in obsequium christi. Quales sumus in verbo per
epistolas absentes, tales & præsentis in facto. Ipsi
nobis nos ipsos metientes & comparantes &c. Qui
gloriatur in domino gloriatur. Non enim qui seip-
sum commendat ille probatus est, sed quem deus com-
mendat.

Cap. 11.

Vtinam sustineretis modicum quid insipientiæ meæ,
sed & supportate me, &c. Timco ne sicut serpens
seduxit Eua astutia sua, ita corrumpantur sensus ve-
stri & excidant a simplicitate quæ est in christo. Ipse
satanas transfiguratur se in angelum lucis. Non ergo
magnum si ministri eius transfigurentur velut mini-
stri iusticiæ, quorum finis erit secundum opera eo-
rum. Libenter suffertis insipientes, cum sitis ipsi sa-
pientes. [Nota in isto capitulo de tribulationibus
& afflictionibus sancti apostoli.] Quis infirmatur,
& ego non infirmor. Quis scandalizatur, & ego non
vror. Si gloriari oportet, quæ infirmitatis meæ
sunt gloriabor.

Cap. 12.

Scio hominem in christo siue in corpore siue extra cor-
pus nescio deus fecit, raptum huiusmodi vsque ad ter-
tium cælum, quoniam raptus est in paradysum, & audi-
uit arcana verba quæ non licet hõi loqui. Ne reuelatio-
num magnitudo extollat me, datus est mihi stimulus
carnis meæ angelus satanæ, qui me colaphizet. [No-
ta in isto capitulo de miraculis apostoli, sicut ipsemet
asserit.] Virtus in infirmitate perficitur.

Non quæro quæ vestra sunt, sed vos. Non debent filij parentibus thesaurizare, sed parentes filijs. Ego autem libentissime impendam, & superimpendam ipse pro animabus vestris. In ore duorum vel trium &c. Si estis in fide ipsi vos probate. An non cognoscitis, vobis ipsos, nisi forte reprobis sitis? Non possumus ad aliam veritatem sed pro veritate. Potestatem dedit mihi dominus in ædificationem, & non in destructionem, &c.

Epistola ad Galat. habet Cap. VI.

In qua seductos a falsis apostolis ut ad legem & circumcisionem reuertentur, reuocat ad veram catholicam fidem & veritatis.

Cap. I.

Iesus Christus dedit semetipsum pro peccatis nostris, ut eriperet nos de presentulo nequam. Licet nos, aut angelus de celo euangelizaret vobis præterquam euangelizauimus vobis, anathema sit. Sicut prædixi & iterum dico, si quis vobis euangelizauerit præter id quod accepistis, anathema sit: Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem. Non acquiesci carni & sanguini.

Cap. 2.

Deus personam hominis non accipit. Cum venisset Cephas Antiochiam, in faciem restitit ei, quia reprehensibilis erat &c. Non iustificatur homo ex operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi. Christo confusus sum cruci. Viuo autem iam non ego, viuit vero in me Christus. Quod autem nunc viuo in carne, in fide viuo filij dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. Non abijcio gratiam dei,

Cap. 3.

Sic stulti estis, ut cum spiritu cœperitis nunc carne conuincimini. Credidit Abraham deo, & reputatum est ei